

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5887/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., против тужене Општине Сурдулица, чији је заступник Општински јавни правобранилац из Сурдулице, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1061/19 од 05.03.2020. године, на седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1061/19 од 05.03.2020. године.

Образложење

Основни суд у Сурдулици, пресудом П 1012/2017 од 26.09.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиле, тако што је обавезао тужену да исплати тужилци на име мање исплаћеног износа накнаде за рад у Општинској изборној комисији на спровођењу избора за одборнике Скупштине општине Сурдулица, износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 40.000,00 динара, по стопи утврђеној у смислу члана 277. Закона о облигационим односима, почев од 11.07.2018. године до коначне исплате (став први изреке). Обавезао је тужену да накнади тужилци трошкове парничног поступка у износу од 101.900,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, по стопи утврђеној у смислу члана 277. Закона о облигационим односима, на овај износ, па до коначне исплате (став други изреке).

Виши суд у Врању, пресудом Гж 1061/19 од 05.03.2020. године, преиначио је пресуду Основног суда у Сурдулици П 1012/2017 од 26.09.2018. године, у ставу првом изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужена да исплати тужилци на име мање исплаћеног износа накнаде за рад у Општинској изборној комисији приликом спровођења избора за одборнике СО Сурдулица, износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 40.000,00 динара, почев од 11.07.2018. године до исплате (став први изреке). Преиначио је пресуду Основног суда у Сурдулици П 1012/2017 од 26.09.2018. године, у ставу другом изреке, у погледу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезао тужилу да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 82.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде (став други

изреке). Обавезао је тужилу да накнади туженој трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилу је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је на основу члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), утврдио да ревизија тужилу није дозвољена.

Тужба је поднета 06.12.2013. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 70.000,00 динара. Предмет тужбеног захтева је исплата на име мање исплаћеног износа накнаде за рад у Општинској изборној комисији приликом спровођења избора за одборнике СО Сурдулица.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Одредбом члана 467. ЗПП је прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према томе, у конкретној ситуацији није од утицаја указивање у ревизији на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да се ради о спору мале вредности у коме нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, зато што ревизија тужилу није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**